

عنوان مقاله:

روایت شناسی تاریخ بیهقیبررسی ساز و کار روایت «حکایت بوبکر حصیری» بر اساس نظریه ژنت

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کاظم دزفولیان - دانشگاه شهید بهشتی

فواد مولودی - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

از دیدگاه ساختارگرایی، مطالعه نظاممند ساختار و فرم آثار ادبی منجر به کشف شیوه‌های تولید معنا در متون ادبی میشود و صورت متن ادبی مانند بستری است که معنا در آن شکل میگیرد؛ از این منظر برای تحلیل و بررسی تاریخ اندیشه و نظام‌های حاکم فکری بر متون ادبی، در درجه اول باید به مطالعه و تحلیل صورت (فرم) این متون پرداخت؛ از آنجا که یکی از شاخه‌های اصلی ساختارگرایی، علم روایت‌شناسی است در مطالعات تاریخ ادبی، بررسی سیر تحول و تکامل روایت متون روایی، جایگاه واهمیتی ویژه دارد. مقاله حاضر بررسی و تحلیل ساز و کار روایت « حکایت بوبکر حصیری» در تاریخ بیهقی است تا معلوم شود که جایگاه ممتاز این اثر برجسته تنها به خاطر کارکرد تاریخی و ارزش زبانی آن در مطالعات سبک‌شناسی نیست. در این پژوهش از دیدگاه یکی از بزرگترین روایت‌شناسان ساختارگرا، ژرار ژنت، به بررسی سه سطح روایی (داستان، روایت، روایتگری) این اثر پرداخته میشود و مولف‌هایی که این سطح روایی را در تعامل با همدیگر نگه میدارند (زمان دستوری، وجه و صدا) تحلیل میگردند تا معلوم شود که این اثر ساختار روایی خاص خود را دارد و نیز برخلاف عقیده برخی از پژوهشگران معاصر - که اولین نمونه روایت کامل کلاسیک را «یکی بود یکی نبود» جمال زاده میدانند- پیرنگ مستحکم و روایت کامل این داستان شناسانده شود.

کلمات کلیدی:

داستان، روایت، زمان دستوری، وجه، صدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289629>

